

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Vor gamle Skolemester

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 245. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr05val-shoot-idm139748570050432/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Vor gamle Skolemester.

[1] Vor gamle Skolemester var saa klog, vidste saa meget, især Geo-
graphi og Historie; disse vidste han at gjøre saa nemt for os
5 Børn at lære. Skolemesters Have var anlagt som et heelt Dan-
marks Landkort; her stode Urter og Blomster, som de bedst
høre hjemme i Landets Dels. »Hent mig Ærter!« sagde han,
og saa gik vi til det Bed der forestillede Lolland. »Hent mig
Boghvede!« saa gik vi til det Bed som viiste Fyen. Skovmærker
plukkede vi paa Langeland og den dejlige blaa Genziana vidste
10 vi var at finde oppe ved Skagen. Byerne vare ogsaa stillede op,
men som Postamenter. Her stod *St. Knud* med *Lindormen*, det
betød Odense; *Absalon* med *Bispestav* betød Sorø; det lille
Fartøj med Aarer var Mærke for, her ligger *Aarhus*; vi lærte
saaledes meget godt Danmarks Geographi. Historie, ihvor vidt
15 udstrakt den end er, fik vi den dog nemt og til at beholde.

Personer og Begivenheder komme altid igjen, sagde Skole-
mester, der kan ligge hundred Aar imellem, mange hundred
Aar, men saa har man Syn af de samme Personer, kun i en
anden Kjole, i en anden Tid. Menneskene ligne hinanden
20 indeni, gjennem alle Tider, ligesom Dyrene hver i sin Art er i
samme Couleur og Kjolesnit fra Verdens Skabels og til vore
Dage.

Og saa fortalte Skolemester den tusindaarige Historie om
Bonden og hans Søn, der vilde til Staden for at sælge deres
25 Æsel; først reed den Gamle og lod Drengen gaæ, saa sagde
[1] Folk, der rider han og lader det stakkels Barn gaæ; saa lod
han Drengen sætte sig op og gik selv; da sagde Folk, hvor det
er taabeligt at lade den Dreng som *har unge Ben at gaæ paa,
ride og den gamle Mand gaæ; saa satte de sig begge op paa
30 Æselet, men saa sagde Folk, hvor det dog er syndigt at det

k *Colin* 36, 4^e V: 9. 2 bl. 4^e, Den ny Samson, senere tilføjet: Vor gamle Skole-
mester.

t *est. V: 10. 2 bl. 4^e*, Vor gamle Skolemester. Se s. 106.
Ikke tidl. trykt.

28 *har] have t.